

L'APAT

UN CADA DISSAPTE

PREUS

Un número. 5 cèntims. Un any de subscripció. . . 2'50 pessetas.
 Deu números.. . . . 30 » Deu subscripcions anyals. 13 »

EN LA LLIBRERIA DE D. ALVAR VERDAGUER, RAMBLA DEL MITJ, 5, BARCELONA
 Y EN CASA D. EUGENI GUAL, SANT SADURNÍ DE NOYA.

PLAT DEL DIA

¡Com pot ser!

—Com pot ser que sent la dolentia tan negra i la mentida tan lletja, tingan tants enamorats i seguidors?

—Doncs yo li explicaré: suposis que per un cas de aquells que Deu nos en quart, vosté i yo volguessim ser presidents de concell de ministres i que vosté volgués fer el partit dels bons i jo 'l partit dels dolents. Quin programa presentaria vosté?

—Yo 'l comensaria en nom de Deu i per ordre del Rey i vindrian á mi tots els ciutadans respectuosos de la autoritat.

—Doncs yo 'ls diria: ni Deu, ni amo, ni res: i vindrian ab mi tots aquells á qui la autoritat fa nosa.

—Yo també parlaria de justícia i'ls que la aiman se posarian al meu costat.

—Doncs yo prometeria favors, diners i influencia i tindria ab mi als qui volen prosperar.

—També'ls diria yo que un govern moral no pot permetre 'l joc ni les indecencies públiques i que deu vetllar per les bones costums. I vin-

dria la gent honesta.

—Yo no m'atreviria á dir al contrari mes ho faria tot el revés: i'm farien colla els jugadors i viciosos.

—Altrament yo predicaria l'amor i la caritat i la pau: tots els ciutadans pacífics me seguirian.

—Yo predicaria l'odi dels trevellers contra 'ls amos i prometreria la repartidora, el socialisme i la revolució: vingan els malcontents.

—Yo cridaria: visca la lley.

—Yo visca la llibertat.

—Yo afermaré la sanctetat del matrimoni, la autoritat del pare, no deixaré trencar el sant lligam i aixó 'm captarà la simpatia de tots els caps de casa.

—Yo posaré 'l divorci i la llibertat del amor i picarán de mans tots els homes que volen viure com les besties.

—Acabém: ab mi vindrán els obedients, els justos, els honestos, els pacífics, els de sa casa...

—Ca no ho pensi pas: anirán ab vosté no mes aquells que son á la vegada totes aquestes coses, obedients i justos i honestos i pacífics tot de una pessa: es á dir casi ningú: ab mi vindrán tots els dolents i ademés tots els menos dolents que tin-

gan una tara ó altra, i son quasi tot-hom.

—Ah! ja entenc!

—Doncs aquí té explicat perquè sent la dolenteria tan negra i la mentida tan llesta tenen tants seguidors perquè á tothom i á cada hu donan per la banda que més li flaqueja: á cada hu li cridan el crit que més li agrada: els enganyats se moren i 'ls que venen després no mes desitjan que també 'ls enganyin.

L.

Castell de Seriegès

Lo dia 19 d' Agost al matí sortim de Narbona cap á Salleles d' Aude hont arribem ab mitja hora de tren; prenem un omnibus que per dos rals nos porta á Onveilha, y allí un coche ab dos cavalls, un d' ells semblava boig, nos portá al castell de Seriegès, hermosíssim palacio, fet fa 20 anys y que may ha sigut habitat.

Com á dependencias té tants edificis que sembla un poble. Tot son grandiosos edificis vells aprofitats.

Lo conjunt no es bonich, pro es grandios.

Las vinyas no son tan ben cuidadas com las ultimas instalacions visitadas, no obstant son com las millors planas de nostre país.

Poden regarlas pero no las regan per no esterilisar las terras.

La finca de 700 jornals de terra, sols 400 jornals son vinya. Per treballarlas tenen 25 cavalls. Cullen 15.000 cargass y creuen qu' arribarán á 25.000.

Al Pinet li cridá molt la atenció veurer que algunas donas esmajencavan seguint la colla d' homes. També vejem una dona dalt del pescant d' una diligencia, que ella sola guiava.

Fan la cullita ab 114 cullidoras y per

cada tres cullidoras un home portador. Entren mes de 800 cargass diarias. Diuen que han trovat gran economia á suprimir las portadoras, y sustituir las per grans pasteras de fusta y lona.

Las pasteras arriban al celler, las descarregan á cops de palas, dintre un gran cupet que fa de diposit y del que ab tirás alimentan la sinia que puja 'ls raims á la part alta del celler.

La instalació de maquinaria es tota feta per la casa Marmonier.

Una trepitjadora de gran rendiment y que afirma 'l majordóm de Seriegès que fa mes blanch que no las turbinas Paul.

La trepitjadora aboca á un doble cilindro rapador y aquet als cups ab vagonetas si 's tracta de fer vi negre. Usualment fan vi blanch, y llavors ab gran facilitat cambian los cilindros rapadors per dos cilindros escorredors que cada un d'ells té la seva elice ó vis sens fi, y abocan per medi de canal á las prempas mecanicas Marmonier de 3 metros de diámetro.

Segons digué lo propietari Mr. D' Andogne que 'ns acompanyava, los cilindros rapadors donan unas 100 voltas per minut, y 'ls cilindros escorredors sols 30 ó 50 voltas per minut.

Tenen 25 cups de mes de 300 cargass y uns grans cellers de foudres de 250 cargass. En total tenen lloch per 23.500 cargass.

Trevallan ab 4 prempas mecanicas de tres metres.

Per mourer maquinass, prempas y grans bombas fan servir un locomovil de Gardner de bencina de 12 cavalls.

Tot es molt net; diu que cada any després de la cullita los mateixos mossos del celler netejan ab raspalls tota la instalació, y repintan anualment de vermell los ferros y de blanch las parets.

Lo conde Mr. D' Andogne va oferirnos unas copetas y tornarem á Narbo-

na, donant per terminadas nostras visitas.

Manel Raventós.

La batalla del mico i el cranc

Conte popular japonés.

Un mico i un cranc se varen trobar un dia al peu d'una motanya. El mico tenia una llevor de kaki i el cranc portava en les seves pinces un bocí de pastig d'arroç torrat.

El mico, maliciós, adonant-se d'aquesta bona ganga i volent aprfitar-sen, va dir an el cranc:

—Vols fer al vafor de canbiar-me aquest pastig am la meva llevor?

Sense respondre un mot, el crustaci va contentar-se de donar el seu pastig al mico, prenent la grana, que tot seguit plantà.

Am prou feines era a terra, que un arbre n va sortir i va créixer a una tal alçaria que s'havien d'aixecar els ulls peia veure-l. L'arbre era cobert de kakis, més el cranc no veia manera d'arribar fins al cim. Per aixó va demanar al que hi pugués i que li tirés alguns fruits. Aquest s'enfilà a l'arbre tot seguit, i, assegut en una branca, se posà a fer la cullita.

Pero'l mico posava tots els bons fruits en un sac que duia i tirava tots els dolents al cranc, qui, dessota l'arbre, va quedar tot fet malver dels cops que anava rebent, i am la closca adolorida anà a ficar-se al cau; casi no podia bellugar-se. Quan els parents i els amics del cranc vegeren l'estat en que 's trobava, s'enrabiaren de mala manera, i resolveren venjar se.

De primer eutuvi desafiaren al mico; però ell va comparéixer amb un exércit de micos, i als pobres crancs, veient-se incapaços de lluitar contra una força tant gran, s'entornaren a llurs caus més furiosos que mai. Allí tingueren consell i prepararen un plan d'atac. Se 'ls ajuntaren un morter d'arroç, una má de morter, una vespa i un ou, i tots

plegats varen discutir sobre la mena de venjança que convindria adoptar.

Resolveren demanar la pau, i per aquest medi conseguiren fer venir el rei dels micos a casa llur. Aquest va comparéixer sense sospitar lo que contra d'ell s'havia tremat; i s'assegué tranquilament.

Tot conversant havia agafat els *bibaxi* (1) i remenava les brases que estaven a punt d'apagar-se, quan, tot d'un plegat, l'ou qui s'estava entre les cendres va esclatar amb un gran *bang* i va cremar-li tot lo braç.

Sorprés i ferit, pera calmar el seu dolor, el mico va enlestir-se de ficar el braç en la bota de vinagre de la cuina, però la vespa que s'hí estava amagada va saltar-li a la cara, picant-lo fins a fer lo plorar. Sense entretenir-se a treure s la vespa, va apretar a córrer en direcció de la porta, fent uns grans xiscles; però justament allí hi havia algunes herbes marines que se li embolicaren per les cames; va relliscar i va caure. De més a més, el morter i la má de morter li van caure al damunt tot rodolant fins an ell, que'l varen deixat fet una desgracia i tant feble que no va poder-se aixecar. Estava a la mercé dels crancs, els quals, arribant am llurs pinces enlaire, se posaren a estripar-lo de valent.

(1) Molls.

SECCIÓ LITERARIA

IDILI

La Mare de Deu plorava
perque no tenia pa

Sant Joseph l' aconsolava
qué tindrà, qué no tindrà!

—Maria, dolsa Maria
si us hauré feta enfadar.

—Axó Joseph no ho diguessiu
que'm fariau més plorar.

—Ay! esposa, dolsa esposa
potser teniu mal de cap.

Aneu al llit, vida meva

qui hi trobareu ben estar.
 Jo aplegaré la robeta
 que teniu a n' el terrat,
 donaré al Jesús les sopes
 y al repós l' iré a portar.
 No patiu pas per la cunya;
 jo mateix faré el sopar.
 En 'cavat vos faré una aygua
 y uns perfums pel mal de cap:
 camamilla, farigola
 y espigol be os anirán.
 ¡Aneu al llit vida meva
 que hi trobareu benestar!
 —Ay, Joseph sou un bon home
 com cap s' en pugui trovar;
 ay, Joseph sou tan bon home
 com el pa que falta ens fa,
 La Mare de Deu plorava
 perque tot ho havia dat.
 La Mare de Deu prorava
 perque no 'n tenia pa.
 Sant Joseph quan va saberho
 també 's va posá a plorar...
 ...Bon Jesús y Na Maria
 van quedás sense sopar.

Rafel Masó y Valenti.

El ram de Agricultura

Ab el breu espay d' un quinquéni,
 han passat pel ministeri d' Agricultura
 la friolera de 14 ministres quins nòms,
 ab els temps que desempeñaren el cà
 rreg doném a continuació

1. Sr. Gasset, 5 mésos.
2. « Schez Toca, 4 «
3. « Villanueva, 1 any y dies.
4. « Canalejas, 2 mésos.
5. « Suarez Inclán, 5 mésos y mitj.
6. « Salvador (D. Amós), 17 dies.
7. « Marqués de Vadillo, 7 mésos.
8. « Gasset, (2.ª vegada), 4 mésos y mitj.
9. « Allendesalazar, 1 any.
10. « Marqués de Figueroa, 14 dies.
11. « Cárdenes, 40 dies.
12. « Marqués de Vadillo, (2.ª vegada), 5 mésos,
13. « Comte de Romanones, 4 mésos.
14. « Gasset, (3.ª vegada), fa 1 mes.

Axis, no es estrany que 'ls projectes favorables a l' Agricultura no passin de tals en perjudici de la riquesa espanyola.

NOTICIAS LOCALS

—La temperatura de la present setmana ha sofert algun dia un descens notable que contrastá ab lo bó d'altres. La mínima temperatura fou en la nit del dilluns al dimars que arribá a 3°5 sota zero. En cambi á hores de sol fou corrent 15°, arriant la máxima a 22°.

—Diumenje al matí, una pobre noya que servía tingué la mala idea de beure sulfumant, essentli inútils quants ausilis se li prodigaren per evitar l' imminent mort. Morí assistida del senyor rector, que acudí promptament al lloch de la desgracia, á las tres horas. Deu l' hagi perdonada.

Sentencies de 'n Salomó.

No 's molt gran l' esperit al que deleitan les coses de la terra.

L' experiencia es necessaria pera saber cualsevol cosa.

Lo desagradar al dolent es prova de que tens virtut.

Pera obrar bé ovlida desseguit lo que donguis, y no olvides may lo que rebs.

Un amor es mort per un altre amor; y la por d' una cosa desaparèix ab la por de un' altra.

Si vols serte útil á tú mateix, sigas brimer útil als altres.

La claretat y la senzillesa distingeixen le parla del home de bé.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL